

Camí 5

2000 ANYS DE JOVENTUT

L'Església: una comunitat en constant canvi

Una invitació de Joan Pau II

La vostra generació ha d'afrontar amb particular força el repte de mantenir íntegre el dipòsit de la fe (cf. 2Te 2,15; 1Tm 6,20; 2Tm 1,14).

Descobriu les vostres arrels cristianes, apreneu la història de l'Església, aprofundiu la consciència del llegat espiritual que us ha estat transmès, seguiu els testimonis i els mestres que us han precedit!

[...] Sí, és l'hora de la missió! En les vostres diòcesis i en les vostres parròquies, en els vostres moviments, associacions i comunitats el Crist us crida, l'Església us acull com a casa i com a escola de comunió i de pregària.

Missatge del Sant Pare per a la JMJ 2002

Un empresari cerveser destaca la longevitat de la companyia amb la frase "Jove des de 1903". Què diries sobre una Església que té 2000 anys de joventut –des de l'apòstol Joan l'any 30 fins als cents de milers de joves que es reuniran a Toronto l'any 2002? Sense parlar de persones com ara sant Francesc d'Assís al segle XIII, Teresa de Lisieux al segle XIX i Karol Wotjyla (que es convertiria en el Papa Joan Pau II) a la dècada dels quaranta a Polònia. "L'Esperit bufa on vol". Podríem afegir que continua bufant aire fresc!

Els joves i els no tan joves segueixen els passos de Jesucrist. Duen a terme projectes i emprenen accions. En fer-ho, es converteixen en deixebles i treuen forces d'una Església que els dóna els recursos i la comunitat. Són testimonis del regne per als altres per mitjà de l'oració i de la solidaritat, entre altres coses.

—ET CONSIDERES MEMBRE DE L'ESGLÉSIA?

—SI NO TE'N CONSIDERES, PER QUÈ?

—SI ET CONSIDERES COM A TAL, QUIN ÉS EL TEU REGAL A LA COMUNITAT CRISTIANA COM A MEMBRE DE L'ESGLÉSIA?

L'Església com a comunitat: ahir i avui

Una de les històries del Nou Testament té lloc durant la Pentecosta. Aquest era un dia molt especial: la celebració de la collita i de l'Aliança feta entre Déu i el seu poble. Aquest és el dia en què l'Esperit, que Jesús va prometre d'enviar, va descendir sobre els apòstols i els deixebles reunits. Pere, ple d'una nova valentia, va parlar als jueus que havien vingut de tot arreu a celebrar la Pentecosta. Va donar testimoni de la mort i la resurrecció de Jesús. Tots els qui estaven allà presents podien entendre'l en la seva pròpia llengua! Res no podia impedir els deixebles de compartir la Bona Nova aquell dia, ni les amenaces per part de les autoritats. Estaven units per la mateixa fe, la mateixa comunitat: l'Església.

A poc a poc, el grup dels cristians creixia. Les primeres comunitats van desenvolupar pautes que els permetrien de dur a terme la seva missió: junts resaven, anaven al temple, escoltaven els ensenyaments i els testimoniats dels apòstols, partien el pa i

compartien els seus béns terrenals (cf. Ac 2,42). L'Eucaristia en memòria de la mort i resurrecció de Jesús els va unir i va crear una comunitat entre ells.

Els joves que van assistir a la JMJ 2000 a Roma van viure una experiència similar de comunitat. Molts van donar testimoni. Escoltem el que van dir dos d'ells:

“La nostra participació a la JMJ 2000 ens va permetre d'ampliar la nostra visió de l'Església. Ja no veiem l'Església només com un lloc per pregar, sinó com una comunitat que és generosa, que comparteix, que ajuda i que està disposada a donar una mà al món.”

“La nostra visió de l'Església ha canviat molt! Hi descobrim una comunitat mundial de fe en Jesucrist! La presència de tants joves en la JMJ 2000 ens va demostrar que l'Església és viva i un bé, contràriament a allò que molta gent pensa. Encara més, els joves s'atreveixen a proclamar la seva fe. Somiem en una Església encara més humana, encara més accessible i més propera a la vida de la gent. També somiem en una Església més oberta a noves realitats. Somiem en una Església que confia en els joves i una Església a la qual molts tornaran més lliurement. Finalment, somiem en una Església que estigui oberta a totes les religions i que proclama que tot ésser humà té el potencial de ser millor.”

G.A. i P.C.

—COMPARA LA VISIÓ QUE TENS SOBRE L'ESGLÉSIA AMB LA QUE ES DESCRIU MÉS AMUNT. EN QUÈ S'ASSEMBLEN? EN QUÈ ES DIFERENCIEN?

Una missió

Els primers deixebles tenien una gran missió: treure el millor de cada home i de cada dona. Per fer això, procuraven viure com Jesús els va ensenyar:

- preferint el servei a la glòria (Mc 9,35)
- donant prioritat als pobres que estaven entre ells (Mt 10,6)
- reunint-se en oració (Mt 18,19)
- no tement la persecució (Mt 10,17 i seg.)
- perdonant els nostres germans (Mt 18,23)

Aquesta va ser i és la missió de l'Església! Llavors, igual com ara, aquests valors anaven a contracorrent de la societat, que estava més preocupada pel prestigi, la posició social i les lluites pel poder.

Els deixebles d'avui segueixen el mateix Jesús que va morir i va ressuscitar. Plens de l'Esperit, formen el nou “poble de Déu”, en què cadascú té una funció única per exercir. Volen alliberar la humanitat del sofriment i portar-li esperança. Segueixen el camí dels creients que, a través dels segles, han treballat pels mateixos objectius: Francesc d'Assís, Clara d'Assís, Benet, Vicenç de Paül, Joan Bosco, Marguerite Bourgeoys, Marguerite de Youville, Jeanne Mance, i molts més.

—PODRIES PENSAR SOBRE UNA NECESSITAT URGENT A LA TEVA ZONA QUE LA COMUNITAT CRISTIANA LOCAL PODRIA SATISFER?

—ESTARIES DISPOSAT A PARTICIPAR EN TAL ACTIVITAT?

L'Església crida tots els creients a obrir els ulls al món, a lluitar contra tot allò que deshumanitza i contra tot allò que destrueix la dignitat humana.

Crist és present en aquest món, que estima a través del seu cos, l'Església.

“El Crist és com el cos humà, que és un, encara que tingui molts membres: tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos [...] perquè tots nosaltres hem estat batejats en un sol Esperit per a formar un sol cos.” (1Co 12,12-13). A través del seu cos, l'Església, Crist continua proclamant el Regne, cuidant els malalts i donant menjar als qui tenen fam.

Un esperit

Com Joan Pau II ens recorda a la carta apostòlica sobre el nou mil·lenni, l'Església només pot dur a terme la seva missió si els creients s'uneixen i estan en “comunió” entre ells:

“Espiritualitat de la comunió significa, a més, capacitat de sentir el germà de fe en la unitat profunda del Cos místic i, per tant, com «un que em pertany», per saber compartir les seves alegries i els seus sofriments, per intuir els seus desigs i atendre les seves necessitats, per oferir-li una amistat veritable i profunda. Espiritualitat de la comunió és també capacitat de veure abans que res allò que hi ha de positiu en l'altre, per acollir-lo i valorar-lo com a regal de Déu: un «do per a mi», a més de ser un do per al germà que l'ha rebut directament.

En fi, espiritualitat de la comunió és saber «donar espai» al germà, portant mútuament la càrrega dels altres (cf. Ga 6,2) i rebutjant les temptacions egoistes que continuament ens assetgen i engendren competitivitat, ganes de fer carrera, desconfiança i enveges. No ens fem il·lusions: sense aquest camí espiritual, de poc servirien els instruments externs de la comunió.” (*Novo Millennio Ineunte*, n. 43)

Alguns participants de la JMJ 2000 ens expliquen sobre la comunió que hi van viure:

“Hi havia tantes cultures i rostres diferents a Roma... però tots estaven fent el mateix i estàvem allà per la mateixa raó: Déu. La JMJ em va mostrar com deu ser el cel. El cel ha de ser com una melodia composta de veus d'idiomes diferents que canten la mateixa cançó. Cada persona hi cantarà la seva part de la cançó a la seva manera, però tot plegat farà una bonica cançó.”

N.T.

“Sento com si tinguéssim una línia directa amb Déu, amb tota aquesta bondat. Realment em vaig sentir connectada amb aquesta línia. Vam sentir realment que el Papa estava de gust amb els joves i que ell vol que ens sentim còmodes dins l'Església.”

C.S.

“Sóc del Nord de Canadà i la JMJ 2000 era la meva primera vegada que estava fora del país. Va ser increïble estar a la plaça de Sant Pere... Aquesta Església, amb tots els dons i els talents que la gent ha donat durant els anys... Tota l'experiència em va confirmar novament que Crist és viu. Vaig sentir una transformació i volia començar a viure la meva fe tan bon punt vaig arribar a casa!

J.B.

- QUÈ NECESSITES PER EXPERIMENTAR LA “COMUNIÓ” DURANT LA JMJ 2002?
- COM S'EXPRESSA LA “COMUNIÓ” EN LA TEVA COMUNITAT LOCAL?

Ajustos constants

Durant els segles, l'Església indubtablement ha hagut de fer canvis i afrontar tensions i conflictes. En les primeres comunitats cristianes, la barreja de diferents cultures va originar dissensió: els cristians d'origen jueu vivien al costat dels cristians d'origen grec, i va sorgir la crisi. Per exemple, amb la finalitat de debatre si els no jueus havien de ser circumcidats, Pere va convocar el primer concili, a Jerusalem. Això dóna una idea de la importància que aquesta qüestió tenia per a l'Església dels primers cristians. Van decidir que la circumcisió no era obligatòria. Des de llavors, s'han convocat molts altres concilis per debatre assumptes actuals i respondre-hi de la millor manera possible en cada moment. L'últim concili es va reunir des de 1962 fins a 1965 a Roma per invitació del Papa Joan XXIII. Es va anomenar “Vaticà II” perquè era el segon concili que se celebrava al Vaticà. El Vaticà II va portar importants canvis a l'Església.

Funcions i responsabilitats

Com Jesús ens va ensenyar (Mt 20,25), l'autoritat no dóna superioritat. L'autoritat és una manera de servir els altres.

A l'Església dels primers cristians

La quantitat creixent de deixebles va obligar els dotze apòstols a organitzar-se per difondre la Bona Nova de manera més eficient. Hi havia moltes funcions diferents, igual que avui, malgrat que alguns dels seus noms hagin caigut en desús: preveres (1Tm 4,14), profetes (1Co 14,3), catequistes (Ac 2,42), doctors (1Co 12,27), bisbes (1Tm 3,1-5) i diaques (1Tm 3,8-12).

És important observar que les dones tenien un lloc important en l'Església dels primers cristians, atesa la mentalitat d'aquell temps: Febe era una diaconessa (Rm 16,1-12), Prisca col·laborava amb Pau (Rm 16,3), Maria es va consagrar a l'oració i al servei de la Paraula (Rm 6,6), Pau parla de l'apòstol Júnia (Rm 16:7).

A l'Església d'avui

L'Església avui, com l'Església primitiva, es defineix per mitjà de la diversitat i la unitat, en una mateixa fe.

Les Esglésies d'Orient ens donen una de les il·lustracions més grans de la “diversitat en la unitat” (*vid.* “Les Esglésies Catòliques d'Orient”, annex G, per a més detalls).

Perquè l'Església pogués treballar com una unitat, va ser necessari establir unes estructures i funcions al llarg dels segles.

El Papa és la funció més visible de l'Església. És responsable de l'“autenticitat de la fe” i d'assegurar que l'Església estigui conforme amb els testimonis de les primeres comunitats cristianes i amb el missatge de Jesús. Un dia Jesús va dir a Pere (el primer papa):

“I jo et dic que tu ets Pere i sobre aquesta pedra edificaré la meua Església, i les portes de l'Infern no prevaldran contra ella. A tu et donaré les claus del Regne dels Cels; i el que lliguis a la terra quedarà lligat al cel, i el que deslliguis a la terra quedarà deslligat al cel.”

Joan Pau II és hereu d'aquesta tasca, servint la comunió entre les esglésies locals.

- COM POTS SERVIR L'ESGLÉSIA I EL MÓN? QUINA VOCACIÓ ELEGIRIES PER A AQUEST SERVEI? (LAIC/A, GERMÀ/ANA RELIGIÓS, DIACA, SACERDOT...)
- PENSA EN ELS ORÍGENS DE L'ESGLÉSIA. QUINS ASPECTES DE L'ESGLÉSIA DELS PRIMERS CRISTIANS PODEN AJUDAR QUE L'ESGLÉSIA D'AVUI ACOMPLEIXI LA SEVA MISSIÓ?

Activitats suggerides

Escriu una carta en què descriguis la teua visió sobre l'Església al teu bisbe o a una altra persona que tingui responsabilitats a la teua Església local. Segons la teua opinió, a través de quines noves maneres l'Església pot arribar als joves?

Convida gent de la teua àrea a un fòrum sobre la funció de l'Església en el món d'avui: la seva importància, les necessitats urgents que ha de satisfer i les diferents responsabilitats que els seus membres –els joves i els adults de totes les edats- han d'assumir.

Aprèn més sobre les esglésies de ritu oriental (*vid.* annex G) i compara els seus ritus amb els de l'Església Romana.

Presenta una idea innovadora per als membres de la teua comunitat cristiana local que faci que la teua comunitat sigui més “interessant” per a tu i per a d'altra gent que coneixis, com van fer els primers cristians (*vid.* l'apartat “Obre la Bíblia”, que figura a continuació).

Obre la Bíblia

La frase següent, dels Fets dels Apòstols del Nou Testament, resumeix la vida i la missió de l'Església:

“Tots eren constants a escoltar l'ensenyament dels apòstols i a viure en comunió fraterna, a partir el pa i a assistir a les pregàries.” (Ac 2,42)

- RESPECTE D'AQUESTA CITACIÓ, IDENTIFICA ALGUNES ACTIVITATS QUE JA HI HA A LA TEUA COMUNITAT CRISTIANA LOCAL, O ACTIVITATS QUE S'HI PODRIEN REALITZAR PER:
 - encoratjar la gent en la seva vida espiritual (oració),
 - proclamar l'Evangeli (ensenyament dels apòstols),
 - fer que l'Eucaristia tingui significat per a un mateix (fracció del pa),
 - mostrar solidaritat amb els pobres (comunió).

Suggeriments per compartir en equip

- a) Després de donar la benvinguda i de fer un moment de silenci per a la reflexió, convida cadascú a llegir individualment els passatges sobre “Una missió” (pàg. 74) i/o “Un Esperit” (pàg. 75). Després demana que algun expliqui una experiència de comunitat que hagi viscut.
- b) Compartiu les vostres opinions sobre l'experiència d'aquesta persona i demana a qui ho desitgi que descrigui l'Església dels seus somnis:
 - Debateu sobre les funcions i les responsabilitats dins l'Església.
 - Debateu sobre els desafiaments que afronta.
 - Discerneix el que t'hi agradaria fer.
- c) Fes una de les activitats suggerides en aquest camí o una altra activitat que hagi elegit.
- d) Clou la trobada amb l'oració per a la JMJ 2002 (pàg. 12).
- e) Tria el camí, la data, l'hora i el lloc per a la propera trobada.